

≡ JAŅAS ≡
≡ GRĀMATAS ≡

JĀŅA ŠIRMAŅA
TRĪSDESMITĀ GRĀMATA
Tralla Garezerā,
pasakas un pastāsti. 151 lpp.
Mežābeles apgāds. Ingrīdas Bergas-
Gray vāks un zīmējumi

Kad lasām Jāņa Širmaņa grāmatas vai sastopam viņu pašu, tad gribas aizdomāties pie senajiem, baltajiem latviešu dieviņiem. Un tādi mums ir arī šodien. Mūsu Latvijā un arī tālumā zemēs, ap visu globu.

Tie ir mūsu baltie karavīri un visi tie, kas miruši vai izdzīvojuši caur Sibīrijas nāves gaiteniem. Tie ir mūsu Atis Kronvalds un Krīšjānis Barons. Tie ir mūsu bīskaps Boļeslavs Sloškāns un mācītājs Maksimiliāns Grīvāns. Tie ir mūsu daudzie mācītāji un skolotājas un skolotāji, Rakstu ļaudis un valodas kopēji. Šinīs mūsu tautas tleto brīesmu un arī skaistajos gara un brīvības ilgu iedegšanās gados, Krīšjāņa Barona un Ata Kronvalda gados, ir pamirdzējusi gaismas liesmu iedegšanās Latvijā un svešuma pajumtēs. Kaut lai pieminām latvietības un valodas sardzē nostāšanos dzimtenes rakstu ļaudīs un visā tautā. Šo sardzi stājamies savās vietās redzam arī svešuma zemēs un jaunākajās paudzēs. Lai pieminām Māras Soikānes-Trapānes un Līgas Streipas veikumus mūsu valodas gaišuma un bagātības sniegšanā visiem, jauniem un vecākiem, saviem un svešajiem. Ne Līga, ne Māra vēl nemaz nav baltas, bet ir jau paspējušas veikt daudzus baltus, baltus darbiņus.

No visa, visa redzam, ka pats Jānis Širmanis ir viens no šiem dieviņiem. Dainu Dieviņš jāja baltā zirgā ap druvāni un kā pacēla roku, tā visi rudzu tīrumi ziedēja kā sudraba. Jānis Širmanis ar savu sarakstīto nu jau trīsdesmito grāmatu sēj sudraba gaismu un skaņu mūsu bērnu un arī pieaugušo dvēseles un latviešu valodā. Viņu rakstū tēli dzīvo ar tādu krāsu, gaismu un balsi, ka tie paliek un skan atmiņā. Un tiem svešumā augušajiem kuri šad un tad bažīgi atzīstas, ka latviešu valoda tā pamazām esot «izslīdējusi», nevarētu būt labākas skolas par Jāņa Širmaņa grāmatu lasīšanu. Dzīvie tēli, īsie teikumi, tīrskanīga valoda.